

La platja de l'Edèn

La badia de Palamós s'allarga en forma de podall afilat i la punxa es clava a Torre Valentina. A la platja s'hi dibuixen tres grans osques, produïdes pels dics de contenció de la sorra. El passeig és anodí pel costat de mar i angoixant, i trist, de cara a muntanya. L'afany constructor dels calongins ha fabricat aquest monstre que és la platja de Sant Antoni. Pisos i pisos amb patis de veïns a preus d'apartaments turístics, enmig d'olors d'humanitat i de pollastre rostit. Entre un munt de palmeres plantades directament a la sorra, s'hi dreça un cartell que informa sobre uns ecosistemes litorals que ja només existeixen en la imaginació dels serveis de comunicació del municipi i un patètic monument recorda que en aquest indret una vegada hi va haver gent que vivia de la pesca al volantí. La Torre Valentina, fagocitada literalment per un edifici monstruós, és el símbol del que mai hauria d'haver estat la Costa Brava. En els murs del restaurant de l'Hotel Eden Playa, s'hi exhibeixen impúdicament imatges d'època on es pot veure com era aquest indret abans del desastre. Des d'un mirador a l'inici del tram del camí de ronda es pot contemplar un panorama que sembla tret d'una postal descolorida, d'aquelles de l'Escudo de Oro que encara sobreviuen enganxades en el mirall del menjador a casa d'alguna tieta. Cada vegada la realitat s'allunya més de les fotografies dels catàlegs turístics i de les descripcions afalagadores de les guies de viatge. En indrets com aquest, el trajecte per la Costa Brava comença a derivar de la lírica a la prosa i ja gairebé no som capaços d'intuir el que hi pot haver de bo entre tant despropòsit.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2017/08/10/platja-leden/861233.html?utm_source=rss